

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط میان شهر فشرده و حمل و نقل شهری با تاکید بر نقش کاربری زمین

محل انتشار:

اولین همایش سراسری توسعه پایدار در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهرداد شریفانی - دانشجوی کارشناسی پیوسته مهندسی شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی موسسه آموزش عالی اقبال لاهوری
مشهد

ملیحه آریافر - کارشناسی ارشد طراحی شهری، مدرس گروه شهرسازی موسسه آموزش عالی اقبال لاهوری مشهد

محمد اسحقی - دانشجوی کارشناسی پیوسته مهندسی شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی موسسه آموزش عالی اقبال لاهوری
مشهد

خلاصه مقاله:

مباحث زیادی بیان شده است مبنی بر اینکه شهر فشرده، فرم مناسب برای رسیدن به پایداری شهر در ابعاد مختلف است. در این مباحث توجهات متفاوتی در مناسب بودن شهر فشرده جهت رسیدن به معیارهای پایداری مطرح شده است که از جمله مهم ترین این دلایل کاهش حمل و نقل خصوصی و تقویت حمل و نقل عمومی در شهر فشرده به علت کاهش طول سفرهای درون شهری است که این امر به دنبال خود کاهش مصرف انرژی و آلودگی را به همراه دارد. اما آنچه عامل اصلی کاهش سفرها در شهر فشرده است؛ نزدیکی کاربری ها به عنوان عوامل تولید و تقاضای سفر به یکدیگر به علت فشردگی فرم کالبدی است. به عبارت دیگر فرم شهری بر روی نزدیکی کاربری ها برهم تاثیر گذاشته و نزدیکی کاربری ها و اختلاط آنها بر روی میزان سفر تاثیر می گذارند. کاربر تاثیر دو سویه بر روی فرم شهر و حمل و نقل شهری دارد که در این مقاله به بررسی ابعاد این مسیله پرداخته می شود. در این پژوهش ابتدا به بیان تعاریف و اصطلاحات مرتبط با سه مفهوم شهر فشرده، کاربری زمین و حمل و نقل شهری پرداخته می شود سپس ارتباط میان این سه مفهوم با یکدیگر بررسی شده و در ادامه با بیان نظرات منتقدان و مخالفان در تاثیر مثبت فشردگی در کاهش حمل و نقل به بیان نتایج پرداخته میشود.

کلمات کلیدی:

شهر فشرده، حمل و نقل شهری، کاربری زمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/678771>

